

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **I.**, bývajúceho v B., IČO: X., právne zastúpeného L., so sídlom v B., IČO: X., proti odporkyni **Mgr. M.**, bývajúcej v B., právne zastúpenej A., so sídlom v B., IČO: X., **o neúčinnosť zmluvy o zriadení záložného práva a o prerušení konania**, vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 13 C 185/2012, o dovolaní odporkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 30. októbra 2013 sp. zn. 14 Co 432/2013, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Navrhovateľovi nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Navrhovateľ sa podaným návrhom na súde dňa 3. augusta 2012 domáhal, aby súd určil, že Zmluva o zriadení záložného práva k spoluvlastníckemu podielu na nehnuteľnosti z 27. novembra 2009 uzavretá medzi Ing. F. ako záložcom a odporkyňou ako záložným veriteľom, predmetom ktorej bolo zriadenie záložného práva v prospech odporkyne na spoluvlastníckom podiele dlžníkov vo veľkosti $\frac{3}{4}$ na nehnuteľnosti – stavbe o súp. č. X., postavenej na parc. č. X. - prevádzková budova, je voči nemu neúčinná. Ďalším výrokom sa domáhal, že odporkyňa je povinná do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia mu nahradiť trovy konania.

Podaním z 28. novembra 2012 odporkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu navrhla, aby súd konanie prerušil až do právoplatného skončenia konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 20 C 106/2010. Uviedla, že toto konanie je o jedinej, navrhovateľom uplatnenej pohľadávke, voči jeho dlžníkovi, ktorej existenciu tento popiera a nebolo právoplatne skončené. Poukázala, že v dobe rozhodovania súdu o odporovacej

žalobe nie je pohľadávka navrhovateľa voči dlžníkovi ešte vymáhateľná, a ak sa navrhovateľ domáha tejto pohľadávky v inom konaní, ktoré doposiaľ nebolo právoplatne skončené, je spravidla daný dôvod na prerušenie konania o odporovacej žalobe podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p.

Okresný súd Banská Bystrica uznesením z 5. marca 2013 č.k. 13 C 185/2012-100 návrh na prerušenie konania zamietol. Zamietnutie návrhu odôvodnil tým, že prebiehajúce konanie pod sp. zn. 20 C 106/2010 na Okresnom súde Banská Bystrica, v ktorom si navrhovateľ uplatnil svoju pohľadávku voči dlžníkovi Ing. F., nie je prekážkou konania súdu v konaní sp. zn. 13 C 185/2012, nakoľko podmienkou uplatnenia odporovateľnosti právneho úkonu dlžníka, nie je právoplatné súdne rozhodnutie o pohľadávkach veriteľa voči dlžníkovi. K tomu, aby žalujúci veriteľ bol vecne legitimovaný na podanie odporovacej žaloby stačí, aby jeho pohľadávka proti dlžníkovi bola vymáhateľná aspoň v čase rozhodnutia súdom o jeho podanej odporovacej žalobe.

Na odvolanie odporkyne Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 30. októbra 2013 sp. zn. 14 Co 432/2013 odvolaním napadnuté uznesenie prvostupňového súdu ako vecne správne potvrdil. Zhodne so súdom prvého stupňa dospel k záveru, že v danom prípade nie je dôvod na prerušenie predmetného konania až do právoplatného skončenia veci vednej na okresnom súde pod sp. zn. 20 C 106/2010.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala dovolanie odporkyňa. Žiadala, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu v celom rozsahu zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Namietala, že konaním odvolacieho súdu došlo k vadám uvedeným v § 237 O.s.p., konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie veci a rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

Navrhovateľ sa k dovolaniu odporkyne písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 239 ods. 1 O.s.p. je dovolanie tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev (§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Dovolanie odporkyne smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, zamietajúce návrh na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p.; takéto rozhodnutie odvolacieho súdu nevykazuje znaky niektorého z vyššie uvedených uznesení, proti ktorým je dovolanie prípustné. Vzhľadom na to dovolanie odporcu nie je v zmysle § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. prípustné.

Vzhľadom na obsah dovolania a so zreteľom na povinnosť dovolacieho súdu vyplývajúcu z § 242 ods. 1 O.s.p. dovolací súd skúmal, či v konaní na súdoch nižších stupňov nedošlo k procesnej vade vymenovanej v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (aj uzneseniu) odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Dovolaateľka netvrdila existenciu procesnej vady v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. a v dovolacom konaní ich existencia nevyšla najavo. Prípustnosť jej dovolania preto z týchto ustanovení nemožno vyvodit'.

S prihliadnutím na obsah dovolania sa dovolací súd osobitne zameril na posúdenie, či konanie nie je zaťažené vadou v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorý znemožňuje účastníkovi konania realizáciu jeho procesných práv a právom chránených záujmov priznaných mu ako účastníkovi občianskeho súdneho konania.

Prerušiť konanie postupom podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. je možnosťou (nie povinnosťou) súdu takto rozhodnúť. Toto ustanovenie preto nezakladá procesné právo účastníka konania na vyhovenie takémuto návrhu. Procesným následkom nevyhovenia návrhu je, že súd musí vo veci ďalej konať, t.j. vykonávať všetky úkony smerujúce k prejednaniu a rozhodnutiu sporu v jeho merite. Jeho zamietnutím bez ďalšieho teda nemôže dôjsť k odňatiu možnosti pred súdom konať (viď aj rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 5 Cdo 209/2009, sp. zn. 3 Cdo 57/2011, sp. zn. 6 Cdo 2/2012). Preskúmania správnosti procesného postupu súdu, ako aj správnosti jeho skutkových a právnych záverov, sa účastník môže domáhať využitím riadnych ako aj mimoriadnych opravných prostriedkov smerujúcich proti rozhodnutiu v merite veci.

Preto ak odvolací súd potvrdil uznesenie okresného súdu, ktorým sa zamietol návrh odporkyne na prerušenie konania, nedošlo k odňatiu jej možnosti konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Z obsahu dovolania odporkyne vyplýva, že k odňatiu možnosti konať pred súdom malo dôjsť aj nesprávnym právnym posúdením veci (§ 241 ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Nesprávne právne posúdenie veci je relevantný dovolací dôvod, ktorý by v prípade opodstatnenosti, mal za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia; samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vadách konania podľa § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). Posúdenie, či súdy (ne)použili správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretovali alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodili

(ne)správne právne závery, by tak prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné. O takýto prípad v prejednávanej veci nejde.

Vzhľadom na to, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesnej vady tvrdenej dovolateľkou, nevyšli najavo ani iné vady uvedené v § 237 O.s.p. a prípustnosť podaného dovolania nevyplýva z § 239 O.s.p., najvyšší súd odmietol procesne neprípustné dovolanie odporkyne podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

V dovolacom konaní odporkyňa nebola procesne úspešná a vznikla jej povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Navrhovateľ v dovolacom konaní nepodal návrh na rozhodnutie o priznaní náhrady trov dovolacieho konania, preto mu dovolací súd náhradu trov dovolacieho konania nepriznal (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 23. júla 2014

JUDr. Eva S a k á l o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lenka Pošová